

schamper

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

HABEMUS ALBUM

Colofon

Oplage

4000 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Dries Blontrock
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim Print nv
Jan Samijnstraat 11
9050 Gentbrugge

Hoofdredacteur

Dries Blontrock

Coördinator

Jan Emiel Cordeels

Chef Reclame & PR

Dries van Dort

Chef Lay-out

Pieter Beirens

Chef Eindredactie

David Michiels

Chef Cultuur

Charlotte Monbailieu

Chef Wetenschap

Collin Cardon

Chef Beeld

Niet in beeld

Chef IT

Felix Capon

Redacteurs

Charlotte "Dear John" Monbailieu, Collin "Mel!" Cardon, Dries "Blank Space" Blontrock, Dries "The Last Great American Dynasty" Van Dort, Ewout "Exile" Vancraeynest, Felix "We are never getting back together" Capon, Jan Emiel "Shake it off" Cordeels, Judith "Death By A Thousand Cuts" Lambert, Keanu "Holy Ground (Taylor's version)" Colpaert, Maria "Fearless" Saldi, Nathan "Look what you made me do" Laroy, Nette "Willow" De Schrijver, Pieter "Red" Beirens, Pieter-Jan Frees, Thomas "Wildest Dreams" De Paepe

Medewerkers

Flo "Love Story" Tomlinson, Odile "22" De Vos, Robbe "Forever Winter" Cools

Beeld

Collin Cardon, Dries Blontrock, Ewout Vancraeynest, Felix Capon, Flo Tomlinson, Mari Indestege, Maria Saldi, Nette De Schrijver, Odile De Vos, Thomas De Paepe

Eindredactie

Ayala "Girl at home" Istas, Charlotte Monbailieu, Collin Cardon, David "Back to December" Michiels, Dries Blontrock, Ewout Vancraeynest, Helena "Cardigan" Noppe, Jan Emiel Cordeels, Judith Lambert, Keanu Colpaert, Nathan Laroy, Pieter Beirens, Rex "Starlight" Verdonck, Sander "Better Man" Muylaert

Cover

Pieter Beirens

Hare koninklijke hoogheid Taylor Swift

DOOR DRIES BLONTROCK
BEELD DOOR CHARLOTTE MONBAILIEU

All hail the queen.

Ik zal eerlijk met u zijn: ik kende het werk van **Taylor Swift** niet zo goed. Natuurlijk had ik wel al af en toe eens een liedje op de radio – want ik ben 50 – horen passeren, maar mijn beeld van haar was toch nog dat van een Amerikaans popprinsesje dat de ene na de andere platgeproduceete hit voortbracht. Daarnaast genoot ze ook de reputatie een countryzangeres te zijn die met haar holle, nietszeggende teksten de mainstream ingesukkeld was. Verder kent iedereen natuurlijk de legendarische *lyric* "haters gonna hate" uit het nummer 'Shake it Off', maar een literair meesterwerk kan je dat bezwaarlijk noemen.

Ik zal opnieuw helemaal eerlijk zijn: ik was fout. Vorige week kwam het album 'Red (Taylor's Version)' uit en plots was Taylor overal: op sociale media, in de krant en zelfs op onze eigen redactievergadering. Onze chef Cultuur was er zo enthousiast over dat ze de hele editie eraan wou wijden. Dat is wat overdreven, wij zijn immers een serieus blad dat prangende vragen zoals 'waarom is er geen veggiespaghetti meer in De Brug?' behandelt. Toch

was mijn nieuwsgierigheid geprikkeld, want zij was niet de enige die de kommer en kwel van het studentenbestaan prompt leek te vergeten bij enkel de gedachte aan mevrouw Swifts 'nieuwe' album.

Helemaal nieuw is de plaat immers niet. Swift bezat jarenlang niet de rechten

over haar eigen nummers. Nu ze die terugheeft, brengt ze dus haar versie van het album uit 2012 uit, waarin door de platenfirma nog flink geknipt was. Het lijkt

wel een ultieme middelvinger naar alle mensen (mannen) die haar het leven zuur hebben gemaakt.

Is het album zelf goed? Absoluut. Het is niet het beste dat de mensheid ooit op vinyl gezet heeft, maar ook verre van de oppervlakkige karikatuur die velen, onder wie ondergetekende, van Swift maakten, wel integendeel. Zeg nu zelf, iemand die erin slaagt om binnen de 24 uur bijna 7 miljoen mensen te laten luisteren naar een nummer dat 10 minuten duurt, kan geen doordeweekse popprinses zijn. Oh ja, trouwens: *fuck you, Jake Gyllenhaal*.

“
**Fuck you, Jake
Gyllenhaal**

Onderwijs

Studentenevenementen & Dagelijkse Restokost 4.

Best of: uitgaan in Gent 5.

“Onze manier van werken heeft weinig met Stalin te maken” 7.

Meldet: aanranding en seksuele intimidatie in Gent 8.

Help resto De Brug zoeken naar vegetarische spaghetti 11.

Waar zijn de croutons en vegetarische spaghetti naartoe? 12.

Studenten voeden miljonaïrsdromen met supplementen 14.

Durf wetten te schrappen 16.

The Schamper Times 17.

Scandinavische studenten snuiven 18.

Middenpagina 20.

Wetenschap

22. Wetenschapskort

23. Eigen Onderzoek Eerst: Jonas Vandicke

24. Team undercOverpoort

26. Wanneer je kat een paper schrijft

27. Stedenbouwkunde: spotlight op de straatlamp

28. De war on the war on drugs

Cultuur

Recensie: Dune (2021) 30.

Efkes bleiten 31.

Taylor's Version 32.

Ode aan 'All Too Well (Taylor's Version)' 34.

Zesdaagse: afzien en genieten 35.

Photodump 36.

Satire

38. De liegende blandino

39. De Strip

STUDENTEN EVENEMENTEN

DOOR PIETER BEIRENS

Een klein overzicht van al het moois dat de studentenverenigingen van de UGent ons de komende twee weken te bieden hebben:

November - December

	20:00 Geologica Quizt Geologica <i>campus De Sterre</i>	20:00 Schaats TD Vlaamse Geneeskundige Kring <i>Schaatspiste Kristallijn</i>	19:00 Expectea Patronummm Moeder Theepot <i>Therminal, Podiumzaal</i>	20:00 GUSO Concert Gents Universitair Symfonisch Orkest <i>Sint-Pauluskerk Smidsestraat 1 Gent</i>
MAANDAG 22	DINSDAG 23	WOENSDAG 24	DONDERDAG 25	VRIJDAG 26
19:00 Dansles Ballroom & Latin Beginners 1 Gentse Universitaire Dansclub <i>Ledeganck, Foyer 0.2 Peristilium</i>	20:00 Zangavond Nationalistische Studentenvereniging <i>Sint-Amandsstraat 118 Gent</i>	20:00 Lezing: 'Het zijn geen engelen' Kring Moraal en Filosofie Blandijnberg aud. 1 Jan Broeckx	19:00 COMA Prime <i>Sterre S5, Krijgslaan 281, Gent</i>	
MAANDAG 29	DINSDAG 30	WOENSDAG 2	DONDERDAG 2	VRIJDAG 3

dagelijkse restokost

Hoewel het marketingteam van De Brug er nog zó voor gezorgd had dat het Indiase gerecht 'tikka masala' de kleuren van de vlag van haar herkomstland kreeg, slaagde de 'opschepster' er helaas niet in ze in de juiste volgorde op het bord te krijgen. Deze flater is niet het enige dat de heimat van de schotel oneer aandoet: de pittigheid is duidelijk gericht op de gemiddelde witte De Brug-klant. Het treft wel dat de recensent van dienst zo'n witte student is en dat de saus dus heerlijk gesmaakt heeft; van de droogheid van de rijst viel na een intensieve roersessie dan ook niks meer te merken. De kip geeft een klein beetje salmonellavibes af, maar ook dit probleempje wordt kundig verborgen door de rijkelijk aanwezige saus. Het Vlaamse accent bestaat uit gummi-achtige en verdacht donkeroranje worteltjes en erwten, en vormt niet echt een meerwaarde voor dit overigens best te smaken gerecht.

DOOR MARIA SALDI

TIKKA MASALA: INDIA OP MAAT VAN DE UGENT-STUDENT

VLASMARKT

Op een steenworp van het historische centrum ligt de Vlasmarkt. Niet enkel tijdens de Gentse Feesten kan je hier een dansje placeren. Een 'fondke leggen' doe je gerust bij **frituur bij Sint-Jacobs** waar je kan rekenen op snelle bediening en een groot assortiment aan snacks. Centraal op de Vlasmarkt vind je de **Charlatan**, een alternatief danscafé waar je evengoed kan feesten op een goeie dj-set als genieten van een avondje stand-up. Heb je zin om gewoon wat te babbelen met vrienden? Geen zorgen: jij voorziet de verhalen, **Bar des Amis** de drank en de sfeer. Twee verdiepen en togen, twee keer zoveel plezier. Liefhebbers van livemuziek kunnen een concert meepikken in de **Kinky Star**. Dit café zet in op opkomend talent en alternatieve genres. Bierliefhebbers zullen hun hart kunnen ophalen in de **Trollekelder**. Met meer dan driehonderd soorten op de menukaart, vinden zelfs de grootste fijnproevers iets nieuws.

PAPEGAAISTRAAT

Wie 's avonds graag uitgaat in Gent denkt misschien niet direct aan deze straat. Toch is het zeker de moeite om deze buurt een bezoekje te brengen. Weg van het feestgedruis van de Vlasmarkt en de Overpoort vind je op de kruising van de Papegaaistraat en de Oude Houtlei gezellige restaurants en cafés. Geniet van Italiaanse tapas bij **Joan** of een frietje van de legendarische **Frietketel**, om daarna je avond verder te zetten in de **Loge** of de **Jan van Gent**. Na een avondje op café brengt de tram je veilig naar het station of naar het centrum waar het feest voorgezet wordt. Ideaal voor zij die houden van rustige, gezellige caféavonden met vrienden.

VRIJDAGMARKT

De Vrijdagmarkt zal elke student wel bekend in de oren klinken. Met het standbeeld van Jacob van Artevelde op de achtergrond geniet je hier in talloze gezellige cafés van een pintje. Het bekendste café is ongetwijfeld de **Dulle Griet**, maar ook café **VenTura** en iets verdop **Le Bal Infernal** (hoewel niet direct op de Vrijdagmarkt) zijn de moeite. Een nadeel is dat je vanaf sommige cafés slechts zicht hebt op de lelijke ondergrondse parkeergarage. Daarnaast is het tijdens de zomer vaak vechten voor een plaatsje op de vele terrassen. Niet getreurd, de Vlasmarkt is gelukkig maar enkele straten verder.

Vul mij op.

Schamper zoekt schrijvers, fotografen,
tekenaars, grafisch ontwerpers en ICT'ers!

Check onze facebookpagina!

“Onze manier van werken heeft weinig met Stalin te maken”

DOOR DRIES VAN DORT

Comac, de studentenbeweging van de PVDA, is populairder dan ooit. Bestuurslid Igor Willems probeert enkele donkerrode clichés te weerleggen.

De idee leeft bij de andere verenigingen dat jullie nogal Stalinistisch zijn.

“Dat is een breed vooroordeel over Comac en de PVDA in het algemeen. Vroeger is er door linkse instanties wel eens de fout gemaakt om het grote gelijk te willen halen, en te verklaren: “**Stalin** was echt een goeie gast, jullie hebben dat allemaal verkeerd begrepen.” Daar kan ik mij niet in vinden. Wat ik vooral interessant vind, is dat die vraag altijd blijft terugkeren. Ik vraag mij af of ze nog relevant is. Hoe vaak moet er nog gezegd worden: ‘Nee, wij geloven daar niet meer in?’ Het is relevant om te vragen wat de mistoestanden waren onder Stalin, maar de manier waarop wij als vereniging nu werken heeft weinig met die vraag te maken. Als men bereid is te kijken naar hoe wij ons organiseren, de concrete voorstellen die wij hebben, kan men zich makkelijk van dat vooroordeel genezen. Maar dan moet die bereidheid er natuurlijk wel zijn.”

Er wordt wel eens gezegd dat Comac'ers graag protesteren en vooral veel roepen. Klopt dat?

“Dat begrijp ik. Ik dacht in het verleden ook altijd: ‘ze moeten er ook weer bij zijn. Met hun standje, hun boekjes en hun *trielala*’. Achteraf bedacht ik: ‘Wat deed ik op dat moment?’ Was ik met meer bezig dan die Comac'ers? Wij hebben een bepaalde gedrevenheid en ik heb daarover ook lang mijn voor-

oordelen gehad. Het is interessant om op te merken dat wij als jongeren en studenten vaak aangezet worden om ons te bekommeren om politieke en maatschappelijke kwesties, maar dat dat altijd heel geïndividualiseerd is. Bijvoorbeeld: ‘Je gaat voor het klimaat spijbelen maar je hebt zelf wel een smartphone?’ Dat zit echt in onze maatschappij. De kloof tussen individuele bekommernissen en grote zaken zoals het kapitalisme of klimaat is vaak heel groot. Wat we met Comac kunnen doen, is die kloof kleiner maken. We slaan de brug tussen individuele bekommernissen en grote zaken zoals klimaat. Zo kunnen we samen een manier vinden om in de praktijk iets te doen als groep.”

“

“Wij kiezen ervoor om niet publiekelijk het verschil op te zoeken met de PVDA”

“We hebben ook veel positieve acties. Veel Comac'ers zijn gaan helpen bij de overstromingen in Verviers. Nog een mooi voorbeeld is het terugvorderen van studiepunten. Ik denk dat we daarin een belangrijke rol hebben gespeeld. We hebben toen op een zondag ook een grote actie georganiseerd voor het kabinet van **Ben Weyts**. De maandag daarna heeft hij aan-

gekondigd dat ze studiepunten gingen terugvorderen.”

Tegenover andere jongerenpartijen heeft Comac het beeld van de loyaalste te zijn tegenover hun moederpartij. Heeft Comac een eigen identiteit?

“Die hebben we absoluut. Er is wel een verschil tussen ons en andere verenigingen. Zij zijn soms publiekelijk kritisch tegenover de moederpartij. Dat zie je nooit bij Comac. Wij kiezen ervoor om niet publiekelijk het verschil op te zoeken met de PVDA. Wij maken de keuze om dat eerder intern te bespreken, op een constructieve manier. Vaak worden Comac en de PVDA gezien als een goed geolie-de machine waar alle orders van bovenaf komen, maar dat ziet er in de realiteit anders uit.”

Meldet: aanranding en seksuele intimidatie in Gent

DOOR FELIX CAPON

OPGELET: SEKSUEEL GEWELD EN GRENDOVERSCHRIJDEND GEDRAG

Zondag 7 november vond 'Change is due II' plaats op de Vrijdagmarkt in Gent, een protest tegen seksuele intimidatie en aanranding, georganiseerd door het Gentse platform meldet.org.

Op 23 oktober werd een vrouw gedrogeerd en nadien verkracht in het Coyendanspark in Gent. De politie en het parket zijn reeds een onderzoek gestart. Meldet, een onafhankelijke organisatie, roept politici op om structurele veranderingen aan te brengen in de manier waarop er wordt omgegaan met seksueel overschrijdend gedrag. "We leven in een verkrachtingscultuur", zegt **Lise Goossens**, uitbater van café Blond. "Seksueel overschrijdend gedrag is zodanig genormaliseerd dat bij gevallen van aanranding en verkrachting het slachtoffer altijd de schuld lijkt te dragen."

CHANGE IS DUE

Lise Goossens is een van de organisatoren van de acties onder de naam 'Change is due', waarbij honderden mensen samenkwamen om te protesteren tegen aanhoudend seksueel geweld en het gebrek aan vervolging. Hoewel de organisatoren eerst een negatief advies kregen van Stad Gent wegens "gebrek aan relevantie" zijn de protesten alsnog kunnen doorgaan. Twee dagen na de eerste opkomst op 21 oktober werd opnieuw een vrouw gedrogeerd en verkracht. Een nieuwe actie werd aangekondigd: 'Change is due II'. "Zolang er niets verandert, zullen wij op straat blijven komen."

Tijdens deze opkomst op de Vrijdagmarkt hadden slachtoffers de mogelijkheid om hun verhaal te doen. Na de getuigenissen trok het protest van de Vrijdagmarkt naar de Belfortstraat om daar een open brief af te geven aan het stadhuis. In deze brief werden concrete eisen opgesteld die nodig zijn voor een veiliger uitgaansleven. De brief werd reeds ondertekend door meer dan veertig Gentse cafés. Op de Instagrampagina van Meldet zijn standpunten en verschillende getuigenissen terug te vinden. Daarnaast werd er ook een post gepubliceerd met de eisen die zij hebben voor een beter beleid tegen grensoverschrijdend gedrag. Allereerst wordt erkenning voor het probleem geëist. "Verkrachtingscultuur is geen 'zorgwekkende evolutie van de maatschappij'. Het is een structureel onderdrukingsmechanisme van het patriërchaat." Daarnaast roept Meldet ook op om de stem van het slachtoffer centraal te stellen in de gevoerde debatten. De andere standpunten zijn terug te vinden op hun Instagrampagina.

MELDET.ORG

Naast de acties werd ook het online platform 'Meldet' opgericht. Op deze site kunnen slachtoffers – al dan niet anoniem – melding

maken van grensoverschrijdend gedrag. In België zijn er dagelijks ongeveer honderd verkrachtelingen. Daarvan wordt slechts 8 tot 9 procent aangegeven. Met Meldet willen de oprichters het rapporteren van dit geweld laagdrempeliger maken.

“De reden waarom seksueel overschrijdend gedrag zo zelden wordt aangegeven ligt onder andere bij de gebrekkige nazorg voor slachtoffers. Wanneer iemand slachtoffer is van aanranding of verkrachting wordt er te vaak gefocust op de acties van het slachtoffer. Het is aan de politie en het gerecht om in de eerste plaats het slachtoffer te geloven en vervolgens ook de schuld bij de dader te leggen. Een bepaald kledingstuk kan geen verklaring zijn voor een aanranding.”

Meldet kreeg reeds kritiek van enkele cafés op hun website. Zo zouden er zorgen zijn over het imago van cafés waar reeds een voorval van seksuele intimidatie gemeld werd. “Het is absoluut niet de bedoeling om bepaalde kroegen in een slecht daglicht te plaatsen. Wat op Meldet staat zijn echte getuigenissen en we willen aan uitbaters duidelijk maken: dit gebeurt en het gebeurt ook hier.” Onder de cafés die de open brief aan het gemeentebestuur ondertekenden zitten ook zaken die zelf met seksueel overschrijdend gedrag te maken kregen.

VERKRACHTINGSCULTUUR

Op de Instagrampagina van Meldet komen twee hashtags regelmatig terug: #ikgeloofu en #endrapeculture. Beide verwijzen naar de minimaliserende houding tegenover de problematiek van verkrachting en grensoverschrijdend

mindset. Preventieve acties zijn zo goed als altijd gericht op potentiële slachtoffers. We zouden onze hand niet boven ons drankje moeten houden in een club. We zouden niet moeten vragen aan onze vrienden om een berichtje te sturen of ze veilig zijn thuisgekomen. Door de oorzaak van een verkrachting steeds opnieuw bij het slachtoffer te leggen, geraak je geen stap vooruit. Wat we wel moeten doen, is actief optreden wanneer we bijstander zijn van seksueel overschrijdend gedrag. Spreek je vrienden aan op hun gedrag wanneer het ongepast is en geloof slachtoffers wanneer ze eindelijk de moed bijeenrapen om hun verhaal te doen.”

“
“We willen aan uitbaters duidelijk maken: dit gebeurt en het gebeurt ook hier”

gedrag. “Iedereen groeit op in een maatschappij waar verkrachting genormaliseerd is. Van seksistische moppen tot het beschermen van verkrachters: het is allemaal ingebouwd in het systeem. Wat we met Meldet, onder andere, willen bereiken is een verandering van

Meldet heeft reeds samengezeten met het stadsbestuur om de volgende stappen in de aanpak van dit probleem te bespreken.

Engageren binnen
ENLIGHT Student Network?

Mail enlight@gentsestudentenraad.be

Studentennetwerk
van het nieuwe
universiteitsnetwerk ENLIGHT
(Universiteit van het Baskenland,
Universiteit van Bordeaux, Comenius
Universiteit Bratislava, NUI Gallway,
Universiteit Gent, Universiteit Göttingen,
Rijksuniversiteit Groningen, de Universiteit
van Uppsala, de Universiteit van Tartu).
Probeer studenten van de verschillende
universiteiten te verbinden en te
wegen op de beleidskeuzes van
het ENLIGHT project.

I-BRAIN

FOOD

Een wetenschapsfestival
over voeding en hersenen

Thought

INFO & PROGRAMMA
BREINWIJZER.BE

Zo 28 NOV
2021

Breinwijzer vzw

PUZZELPAGINA!

DOOR EWOUT VANCRAEYNST

HELP

RESTO

de brug

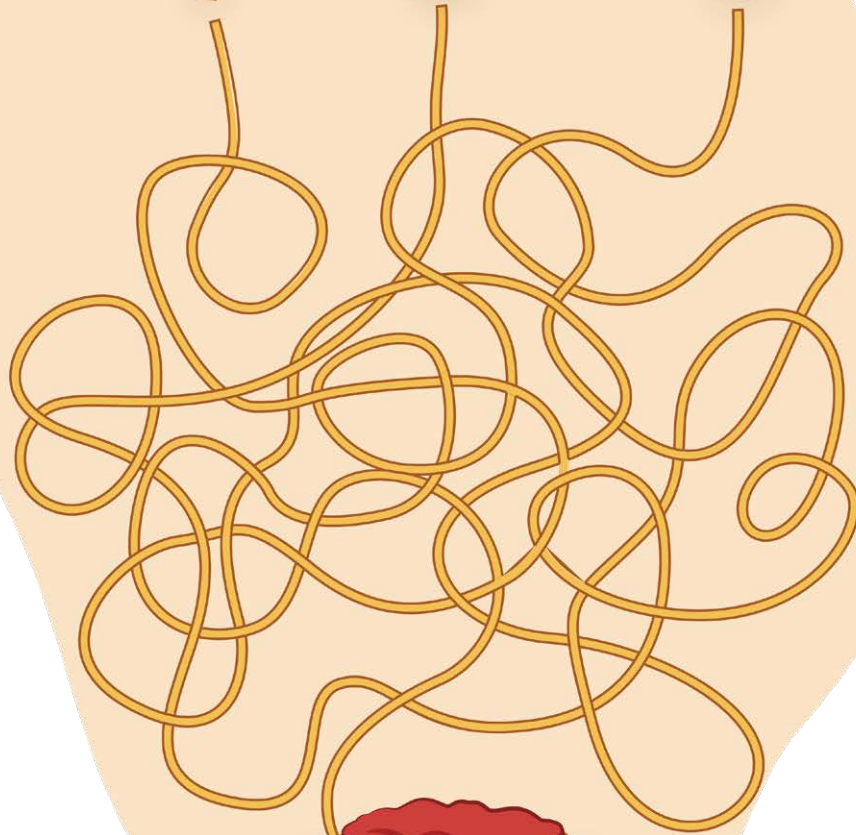
ZOEKEN NAAR

VEGGI SPAGHETTI

1

2

3

Waar zijn de croutons en vegetarische spaghetti gebleven?

DOOR JAN EMIEL CORDEELS // BEELD DOOR ARTHUR JOOS

GERECHTEN VERDWEENEN VAN DE RESTOMENU'S

De Betere Bolo en croutons voor bij de soep: voor velen van u die tijdens de pandemie student werden, betekenen deze woorden waarschijnlijk weinig. Dit waren echter de steunpilaren van het restomenu voor het virus toesloeg.

Misschien moeten we eerst iets verduidelijken: 'De Betere Bolo' was de ietwat hippe naam voor de vegetarische spaghetti in de studentenrestaurants van de UGent. "Was er vegetarische spaghetti?", vraagt u? Zeker wel! De UGent had jarenlang een veggiealternatief voor de wereldvermaarde *Brugspaghetti*. Het was elke dag verkrijgbaar en een solide keuze in vergelijking met het andere, soms wat troosteloze vegetarische gerecht dat werd aangeboden. Niet om met de vinger te wijzen, maar de 'plezante poivron' was echt niet om over naar huis te schrijven. Het recept en de smaak van de Betere Bolo veranderde misschien wel verschillende keren, maar zeker de laatste variant was echt een top-per. Vooraleer hij geschrapt en vergeten werd, natuurlijk.

De veggiespaghetti is overigens niet de enige vegetarische maaltijd

die verdween. Zo hadden de vegetariërs en vegans jarenlang een 'eigen' restaurant in het Sint-Jansvest, maar dat sloot in maart 2020. Sindsdien heeft de UGent wel haar menu's wat herzien, zodat er nu elke dag minstens twee vegetari-

“

Het verdwijnen van de croutons: een emotionele kaakslag zonder weerga

sche maaltijden zijn in de resto's in plaats van slechts één. Niet enkel de vegetariërs en veganisten werden getroffen: elke student heeft een zwaar verlies geleden met de verdwijning van de croutons! Een emotionele kaakslag zonder weerga. Tot voor de pandemie kon je namelijk bij elke kom soep croutons nemen – gratis en voor niets, zoveel als je maar wilde! Menig studentenhart begint sneller te slaan bij de herinnering aan die bergen krokant goud. Waarom zijn deze en andere gerechten verdwenen?

SCHRAPPEN VAN DE VEGGIESPAGHETTI

Volgens **Vera Putteman**, afdelingshoofd van Maaltijdvoorzieningen, is de vegetarische spaghetti geschrapt omdat het gewoonweg te weinig gegeten werd: "We ontdekten dat de meningen over de veggiespaghetti eigenlijk verdeeld waren en als we ons op de cijfers baseerden, dan waren er ook heel

weinig klanten die de Betere Bolo kochten. We probeerden dat op te vangen door de receptuur aan te passen, om een betere smaak te verkrijgen, maar dat vertaalde zich niet per se in betere verkoopcijfers; dat is de eerste reden. Een tweede reden is dat we proberen af te stappen van maaltijden die een vegetarische en een niet-vegetarische versie hebben. We proberen een goede mix van vegetarische alternatieven te vinden die gewoon lekker zijn – dus niet met de redenering dat elke maaltijd een vegetarische tegenpool moet hebben. We bieden nu wel twee veggie maaltijden per dag aan, waaronder ook enkele pasta's."

"Voor de rest hebben we De Brug ook meer gelijk getrokken met de andere resto's. Zo boden we vroeger enorm veel extra's aan in De Brug; denk bijvoorbeeld aan de pizza's. In het teken van een grote efficiëntieoefening hebben we echter alle gerechten onder de loep genomen. De maaltijden waar we te veel personeel op moesten zetten voor de bereiding, hebben we er dan uitgehaald."

STOPZETTING CROUTONWAANZIN

Het verdwijnen van de geliefde croutons heeft veeleer met corona te maken. "Door de maatregelen moesten we alles kant en klaar aanbieden, de klant mocht niets zelf nemen. De redenering was namelijk dat de klanten heel snel bediend moesten worden opdat er geen rijen ontstonden en ze zo

snel mogelijk weg konden. Daarom hebben we ze in de eerste plaats gewoon weggehaald.” En waarom ze nu niet meer aangeboden worden? “Dat komt vooral omdat die croutons een eigen leven begonnen leiden. Er werden echt massa’s kroetjes geconsumeerd. Het gebruik ervan liep uit de hand. Iedereen bediende zich daar zeer gul van, maar daar staat natuurlijk een serieuze kostprijs tegenover voor ons. We konden dat totaal niet meer in de hand houden. Het grootste probleem was ook dat we dat niet gemakkelijk in de prijs konden incalculeren. De soeprijzen moeten namelijk heel laag en sociaal blijven; dat zijn afspraken vanuit de Sociale Raad. Uiteindelijk hebben we dan beslist om de croutons voorlopig weg te halen en later te herevalueren. We beseffen dat ze enorm in de smaak vallen en dat croutons een echte meerwaarde kunnen bieden voor de soep, maar we zijn nog aan het nadenken in welk format we ze eventueel terug kunnen aanbieden”, aldus Putteman.

GESCHRAPT, MAAR NIET VERDWENEN

Dat de kroetjes en de vegetarische spaghetti nu weg zijn, wil echter niet zeggen dat ze nooit zullen terugkomen. Zo houdt de UGent jaarlijks een grote tevredenheidsenquête en wordt er nu ook gekeken om kortere en gerichtere feedbackmomenten te voorzien. Putteman: “Er zijn tussentijds ook verschillende kanalen waarop studenten feedback kunnen geven, zoals telefonisch of via ons e-mailadres. Studenten kunnen ook zelf gerechten voorstellen. Zulke feedback is absoluut welkom. Zolang dat gerecht haalbaar is qua logistiek en prijs kunnen we daar zeker voor kijken.” U leest het zelf: laat uw stem horen!

Coming soon
STUVER 2022

Heb je ambitie om deze universiteit of je faculteit te veranderen?

Wil je je medestudenten een stem geven?

Is beleid maken je ding of wil je tegen wat schenen schoppen?

Studenten voeden miljondromen met supplementen

MULTI-LEVEL MARKETING
HEEFT HET OP JONGEREN GEMUNT

DOOR ODILE DE VOS

Vroeger waren huismoeders het mikpunt van 'multi-level marketing'. Vandaag zijn het onzekere twintigers op zoek naar geld.

Die voormalige klasgenote uit het middelbaar? Die promoot nu aloë-vera-producten op haar nieuwe Facebookpagina wiens vind-ik-leuk-uitnodiging je nog niet geaccepteerd hebt. De kans is groot dat diezelfde pagina over twee maanden geen updates meer zal krijgen, dus het is het li-ken niet waard.

Een multi-level marketing (MLM) bedrijf bestaat uit verschillende lagen deelnemers, waarbij nieuwe leden onder hun *upline* terechtkomen. De *upline* is de persoon die het lid in het bedrijf heeft aange-
worven. Geld verdienen kan door producten te verkopen en door nieuwe leden aan te werven. Heel wat mensen hebben ooit al van dit systeem gehoord en associëren het (verkeerdelijk) met piramideverkoop. Er is echter een fijne lijn die beiden van elkaar scheidt: wettelijkheid. Er is sprake van piramideverkoop wanneer het aanwerven van nieuwe leden meer opbrengt dan de verkoop van de producten. Dat is illegaal.

EMOJI'S MET STERRETJESOGEN

Een hele collectie aan emoji's omringt een Facebookpost van **Bo** (22). De post begint emotioneel en slaat al snel om naar een advertentie voor een cosmeticabedrijf "met veel ervaring". Als bijlage bij de post staat een foto van Bo met getuiste lippen en een make-upfilter over haar gezicht. In haar

hand houdt ze een blad papier, waarop haar volledige naam en in blokletters het woord 'manager' staan, onder het logo van het

kunnen verdienen, maar het is niet zo gemakkelijk." Bij het verkopen van producten kreeg Lien punten, die dubbel telden wanneer de producten via haar eigen account werden gekocht of wanneer ze nieuwe leden aanwierf. Beide voorwaarden zijn echter moeilijk te vervullen.

“

**Gemiddeld verliest
99,6 % van de
deelnemers geld aan
MLM's**

bedrijf. Later vermeldt ze op haar Instagramverhaal dat ze veel geld verdient en dat iedereen dat kan, als ze contact met haar opnemen. **Lien** (21) is een van Bo's volgers en heeft op die manier het bedrijf leren kennen.

LIEN GETUIGT

Lien had geen positieve ervaring met het bedrijf. "Ze laten mensen geloven dat ze duizenden euro's

Klanten buiten haar dichte kring wilden niet zomaar geld op haar rekening storten opdat ze met haar eigen account producten voor hen kon bestellen. Nieuwe leden aanwerven vergt bovendien heel veel enthousiasme en overtuigingskracht. "Het was toch niet echt iets voor mij want het kostte te veel tijd en energie", vertelt Lien. "Voor wat ik ervoor deed, kreeg ik maar weinig terug." Het gevoel te mislukken hebben is des te groter omdat het idee heerst dat het andere mensen wel lukt en er zelfs veel geld mee verdienen.

TWEE NIVEAUS HOGER

De *upline* van Bo, **Jess** (23), werd ook gecontacteerd, maar weigerde verdere medewerking nadat ze liet weten dat zij “momenteel niet meer actief is” binnen het bedrijf. Jess had minstens twee levels onder zich, maar zelfs dat lijkt niet genoeg om langdurig binnen het bedrijf te blijven. Dat het anderen wel lukt, is dus nog niet zo zeker.

Aangezien ze bij aanwerving bonussen krijgen, hebben leden er alle belang bij positief te communiceren over het bedrijf en hun financiële situatie. Jess had, bijvoorbeeld, op Instagram laten weten dat ze overal kan werken. Zowel aan de keukentafel, als in bed, als op een terrasje. Dit argument gebruiken vele MLM's. Aan moeders werd vooral het thuiswerken als voordeel opgegeven, aan jongeren wordt nu verteld dat ze geld kunnen verdienen terwijl ze de wereld rondreizen.

EEN SUCCESVOLLE GIRLBOSS?

Er is in het begin al een breed platform nodig om überhaupt een cliënteel te kunnen verwerven. Het klantenbestand van vele verkopers reikt immers vaak niet verder dan familie en vrienden. Een groot aantal volgers creëren op sociale media een persoonlijk, vertrouwelijk en toch extreem gepolijst beeld van zichzelf. Dit zorgt ervoor dat mensen zich meer betrokken voelen. **Selien** (20) is hierin geslaagd. Ze voldoet aan alle eisen en heeft geleidelijk het bedrijf op haar Instagram- en Facebookpagina's geïntroduceerd.

Advertentieⁱ

Het voedingssupplementenbedrijf waarmee zij werkt, biedt niet enkel producten aan, maar een hele levensstijl. Een kater is nu een opportuniteit om reclame te maken voor hydraterende oplospoeder. Lekker *relatable*. Ze dropt zodanig veel

“

“Ze laten mensen geloven dat ze duizenden euro's kunnen verdienen, maar het is niet zo gemakkelijk”

supplementen in haar water dat je je haast ongezond zou gaan voelen wanneer je puur kraantjeswater drinkt. Selien is gestopt met haar universitaire studies om een diploma te behalen dat haar huidige werk rond sport en voeding legitimeert. Wie weet, misschien is ze een uitzondering en wordt ze écht miljonair?

GASLIGHT, GATEKEEP, GIRLBOSS

We kunnen het mensen niet kwalijk nemen dat ze geld nodig hebben, of er meer van wensen. Geld verdienen in een MLM blijkt echter bijna onmogelijk. Volgens de Amerikaanse Federal Trade Commission verliest gemiddeld 99,6 procent van de deelnemers geld omdat er gewoonlijk een duur startpakket moet aangekocht worden bij het begin van het lidmaatschap. Bij infomomenten van het bedrijf waarmee Selien werkt, is slechts in heel kleine lettertjes op de presentatie een disclaimer vermeld: “Inkomsten hangen af van factoren zoals uw zakelijke vaardigheden en de moeite en tijd die u in uw bedrijf steekt ... Het duurt een aanzienlijke tijd om een verkoopbusiness op te zetten die de vermelde inkomsten kan opbrengen.” MLM's zijn dus geen snelle en gemakkelijke manier om geld te verdienen, hoewel dat idee wel verspreid wordt door insiders. De rekrutering van nieuwe leden levert hen immers sneller en gemakkelijker geld op ...

Durf wetten te schrappen

DOOR JUDITH LAMBERT
BEELD DOOR EWOUT VANCRAEYNST

Vals zingen in het openbaar is strafbaar in Leuven. Uw geliefkoosde paarden, ossen en honden kunnen elk moment door het leger opgevorderd worden. Het lijken banale regeltjes, maar er zijn een massale hoop wetten die niet meer mee zijn met hun tijd. Daar kunnen we iets aan doen!

In 1830 was de stoomtrein de nieuwste revelatie, was slavernij nog een gangbare zaak en mochten enkel adellijke, wijze mannen stemmen. Onze hedendaagse samenleving lijkt helemaal niet meer op die ten tijde van onze onafhankelijkheid. Toch ontstonden er in 1830 vele wetten die samen met de Belgische Grondwet nog tot op heden in gebruik blijven. Eén klein minpuntje: wetten lijken niet te beseffen dat tijden evolueren.

Het opstellen van een wet lijkt absoluut. Het is de ultieme overwinning van de pedante parlementariër; hun werk zal vereeuwigd worden in het Burgerlijk Wetboek. Hierdoor bestendigt een wet altijd de status quo.

Wetten behouden is een gegeven, terwijl een wet veranderen altijd een gevecht zal zijn. Dat een wet bestaat, lijkt een neutraal fenomeen, terwijl het eigenlijk in dat opzicht bijna per definitie een conservatief gedachtegoed met zich meedraagt. Dat hoeft niet noodzakelijk zo te blijven.

Ik hoorde ooit over een denktank vol Nobelprijswinnaars die alle democratieën aanraadden om elke wet te beperken in de tijd. Het doel hiervan is om het hele raamwerk aan wetten dat ons land in leven houdt, in vraag te blijven stellen. Zo zou ons parlement morgen een nieuwe wet kunnen invoeren die alle Belgen van gratis openbaar vervoer voorziet,

en ze zouden kunnen voorzien dat die wet zou gelden voor dertig jaar. Met een veranderende samenleving in het achterhoofd is dit de logica zelve. In 2051, wanneer de wet zou vervallen, zullen we met een totaal andere maatschappij te maken hebben, die andere noden zal kennen. Tegen dan moet de overheid misschien wel teleporteren subsidiëren?

We weten nauwelijks hoe onze samenleving er over dertig jaar zal uitzien, dus waarom zouden we nu wetten goedkeuren die oneindig blijven gelden?

“

Waarom wetten goedkeuren die oneindig blijven gelden?

Een bestaande wet aanpassen of afschaffen kan nu uiteraard ook al, maar momenteel is dat zo ongewoon dat de moedige

parlementariër die het probeert, op de muren van de status quo stoot. De provisie een einddatum op alle wetten te plaatsen in plaats van ze tot de oneindigheid te activeren, zorgt ervoor dat we als samenleving verplicht blijven nadenken over het hedendaags nut van onze wetten. De verplichting om te kiezen: opnieuw bestendigen, herzien in de nieuwe maatschappelijke context of verwerpen. Dit zou de maatschappij in staat stellen flexibel om te gaan met een alsmaar sneller veranderende samenleving. Het zou ons in staat stellen proactiever na te denken over de problemen van de toekomst, zonder tegengehouden te worden door de dwangbuis van tweehonderd jaar aan *red tape* die we met ons meezeulen.

THE SCHAMPER TIMES

NIEUWS UIT DE STUDENTENVERTEGENWOORDIGING

MAANDAG 22 NOVEMBER 2021, THERMINAL, HOVENIERSBERG 24, 9000 GENT • NR. 626 • door Dries van Dort

Er is nooit komkommertijd in Stuverland. Wat zijn uw vertegenwoordigers deze keer aan het uitspoken? Heel wat, zo blijkt. Ze bestendigen de digitale revolutie, redden de Eduma en ontfermen zich over bijzondere statuten.

GSR REDT DE EDUMA

U las het al in onze vorige editie: de Eduma (educatieve masteropleiding) scheert geen hoge toppen. Studenten klagen dat de werklust te hoog is en de administratie te complex. De **Gentse Studentenraad** blijft gelukkig nooit bij de pakken zitten en springt in de bres voor onze toekomstige juffen en meesters. Zij zijn druk bezig met in kaart te brengen hoe de opleiding administratief vereenvoudigd kan worden, wat hopelijk leidt tot minder werklust voor deze leerkrachten in spe. Daarnaast zijn ze nog op zoek naar zogenaamde clusterverantwoordelijken: studenten die als vertegenwoordiger optreden van hun eigen specifieke educatieve master. Er zijn namelijk acht verschillende Eduma's en de problemen bij de Eduma Economie zijn misschien niet hetzelfde als bij die van de Lichamelijke Opvoeding. Zelf clusterverantwoordelijke worden? Stuur een mailtje naar eduma@gentsestudentenraad.be.

EEN UPGRADE VOOR DE BIJZONDERE STATUTEN

Door alle heisa vorig jaar rond het delen van samenvattingen was onze studentenraad bijna

vergeten dat er nóg een aanpassing aan het onderwijs- en examenreglement is gebeurd. De bijzondere statuten, met name het bijzonder statuut voor personen met uitzonderlijke sociale of individuele omstandigheden,

zijn toen erg verzwakt. Zo hebben studenten die een alternatief examenmoment hebben aangevraagd enkel nog recht op een alternatief moment in dezelfde examenperiode, terwijl dit vroeger in het volledige academiejaar mocht vallen. Ook zijn de voorwaarden om een bijzonder statuut te kunnen krijgen verstrengd. Zijn deze aanpassingen terecht? De studentenvertegenwoordigers vinden alvast van niet. Ze zoeken dan ook meningen, ervaringen en klachten over de bijzondere statuten. Zo kan er hopelijk gewerkt worden aan statuten die op lange termijn steviger zijn en waarbij alle studenten die wat hulp kunnen gebruiken betrokken worden. Zelf meedenken over hoe het beter kan? Stuur

een postduif, schrijf het op een zandtapijt, maak een rooksignaal of stuur gewoon een mail naar duurzaamheid@gentsestudentenraad.be.

DIGITALE REVOLUTIE @UGENT

Al is de UGent opnieuw open, het online lesgeven zal niet verdwijnen. Onze universteit werkt namelijk aan een tiental polyvalente ruimtes voor hybride leren. Wie bij het horen van die term al een traumatische flashback naar vorig academiejaar krijgt, hoeft niet te panikeren. De ruimtes worden namelijk polyvalent (*what's in a name?*) ingericht voor samenwerking tussen studenten, on/off campus lesgeven en digitaal samenwerken met personen die zich ergens anders bevinden via **weConnect**. Ook zullen alle pc-lokalen tegen volgend jaar laptoplokalen worden, onder het mom van BYOD (*Bring Your Own Device*). De Gentse Studentenraad geeft input en kijkt mee naar waar deze polyvalente lokalen het best komen en hoe ze het best in elkaar steken. Deze digitale revolutie mee vormgeven? Je raadt het al: stuur een mail naar digitalisering@gentsestudentenraad.be.

SCANDINAVISCH E STUDENTEN SNUIVEN

DOOR KEANU COLPAERT

Roken is ongezond. Maar wist je dat je tabak ook kon snuiven of aan je tandvlees plakken? Het oraal of nasaal inbrengen van tabak is in Scandinavië vrij populair onder studenten, maar waarom hebben wij er nog nooit van gehoord?

FRISSE SCANDINAVISCH E LUCHT OPSNUIVEN

Ten eerste is het belangrijk om het onderscheid te maken tussen snuf en snus. Snuf is heel fijne tabak die je nasaal inbrengt om op die manier te snuiven. Net zoals bij cocaïne wordt de nicotine in de tabak via de neus veel sneller vrijgegeven in het lichaam, waardoor gebruikers een snellere hit van nicotine krijgen. Er zijn verschillende manieren van inbrengen: met de vinger, vanop de achterkant van de hand, of met bepaalde apparaten die de snuf in de neus 'katapulteren'. Het gebruik van snuf dateert overigens van voor de verovering van Amerika. Doorheen de ge-

schiedenis werden houders voor snuf dan ook aanzien als een statussymbool, wat sommige leden van de elite ertoe heeft gebracht om zo mooi mogelijke snuifdozen te maken. Het werd door de Franse ambassadeur in Portugal, **Jean Nicot**, zelfs geneeskundige krachten toegeschreven. Net

“

Mondkanker komt meer voor bij gebruikers van snus

zoals roken in het begin hoesten kan veroorzaken, kan snuf in het begin niezen veroorzaken. Vaak wordt snuf ook vermengd met bepaalde aroma's om op die manier een geur in de neus achter te laten die een lange tijd blijft hangen. Zo kunnen gebruikers, bijvoorbeeld, nicotine opnemen en alsnog met de geur van frambozen achterblijven.

SNUSTEREN IN HET AANBOD

Anderzijds heb je ook snus, een variant van snuf die meestal door een stoomproces vermengd wordt met vocht. Zo wordt de snus gepasteuriseerd - een beetje zoals melk. Snus wordt ingebracht tussen de lippen en het tandvlees en blijft daar gedurende lange tijd zitten. Het verkopen van snus is illegaal in heel Europa, behalve in Zweden, waar studenten het vrij kunnen verkrijgen in de (kranten)winkel. Daar komt het in doosjes met een modern ogend design en felle kleuren die ietwat doen denken aan kauwgomdoosjes. Opvallend: ook al is de verkoop van snus in Noorwegen illegaal, toch is het daar de meestvoorkomende vorm van tabak. Als laatste kan ook bij snus de tabak vermengd worden met bepaalde aroma's, om zo de harde smaak van nicotine te verzachten. Snus kan zowel los verkregen worden waarbij de gebruiker de dosis kan bepalen, als in een doos en onderverdeeld in kleine pakjes, zoals kaasplakjes die al voorverdeeld zijn.

SCANDINAVISCHE STUDENTEN SNUIVEN

Wat is dan het doelpubliek voor deze vormen van tabak? Uit studies blijkt dat vooral jongeren uit het secundair onderwijs en studenten uit het hoger onderwijs zichzelf als gebruikers van snus identificeren. Opvallend: twee derde hiervan ziet zichzelf daarom als 'niet-roker'. Daarnaast is het opmerkelijk dat het roken van tabak omlaag gaat bij deze groep terwijl het gebruik van snus stijgt. Bij adolescenten wordt het trouwens ook gezien als een manier om een identiteit te ontwikkelen, zoals dat vroeger bij roken van tabak het geval was. Daarnaast beseft deze groep vaak niet wat de vroege symptomen van verslaving zijn. Ze zijn zich echter wel zeer bewust van hun verslaving in latere stadia, maar komen vast te zitten in een vicieuze cirkel waar hun identiteit en imago zo gelinkt

onderwijs

zijn aan snus dat ze niet meer kunnen stoppen. Daarnaast is er een grote groep studenten die aangeven dat ze zouden roken mocht snus niet beschikbaar zijn, wat erop wijst dat dit als gateway tot roken kan dienen.

Snuf en snus zijn echter niet per se gezonder dan sigaretten. Ze bevatten beiden nog steeds kankerverwekkende stoffen. Over het algemeen wordt wel gezegd dat ze minder schadelijk zijn dan sigaretten, maar het effect op je neus- en tandvleesweefsel is nog steeds merkbaar bij veelvuldig gebruik. Ook mondkanker komt meer voor bij gebruikers van snus. Zoals al eerder aangehaald werd, is ook het risico op verslaving heel groot bij snuf en snus, waarbij sommige studies zelfs aanwijzen dat snus en snuf leiden tot roken. Onderzoek naar deze vormen van tabak en hun gezondheidsrisico's zit echter nog in de beginfase omdat het gebruik ervan veel minder

wijdverspreid is dan roken. Daarnaast is er een overlap tussen het roken van tabak en het gebruiken van andere vormen van tabak zoals snus of snuf, waardoor het moeilijk is de gezondheidsrisico's van elkaar te onderscheiden. Het advies dat echter menig Zweeds en Belgisch dokter zou geven blijft natuurlijk: begin er niet aan.

Het lichtfestival lokte een massa volk naar Gent. Wij zaten ook in die meute die uw straten onveilig maakte. Sorry.

DOOR KEANU COLPAERT & MARIA-ISABEL INDESTEEGE

wetenschapskort

DOOR NATHAN LAROU

Van animistische sjamanen tot gedragspsychologen en astrologiehippies: de psyche van de mens blijft een hoogst curieus studieobject. Hier volgt een selectie van enkele opmerkelijke ontdekkingen en gedachtegangen in de hedendaagse neuropsychologie.

1. EEN GLAZEN BOL IN JE HERSENPAN

Gedurende een lange tijd beschouwde men de hersenen, en meer bepaald hoe die de buitenwereld percipieert en verwerkt, als een soort opnameapparaat dat zintuiglijke prikkels simpelweg assimileert en interpreteert. Recent is men echter beginnen inzien dat een dergelijke opvatting te simplistisch is; een nieuwe theorie diende zich aan. De hersenen zouden niet louter ontvanger zijn van info, maar een soort voorspellend algoritme dat mentale voorstellingen van de omgeving opbouwt en die toetst aan de prikkels die binnenkomen. Hoeveel zo'n voorspelling afwijkt van het waargenomen object of situatie, biedt de informatie die nodig is om in het vervolg betere voorspellingen te maken. Een dergelijk mechanisme wordt in de wereld van AI ook wel 'supervised learning' genoemd.

2. ONLEESBAAR SCHRIJVEN OF UNSCHRIJFBAAR LEZEN?

De structurele complexiteit van de hersenen zorgt ervoor dat ongewone ziektebeelden zich kunnen voordoen, afhankelijk van waar in de hersenen schade wordt opgelopen. Zo is het heel goed mogelijk dat schade in de motorische cortex of taalgerelateerde hersenregio's schrijven onmogelijk maakt: zogenaamde 'agrafie'. Zo bestaat er ook 'alexie', of de onmogelijkheid om te lezen ten gevolge van opgelopen hersenschade. Dit is niet hetzelfde als dyslexie: dit omvat veeleer ontwikkelingsgerelateerde, persistente leesproblemen. Deze op zichzelf staande gevallen kunnen soms ook in bizarre combo's voorkomen. Zo bestaan er mensen die, na een zinnetje te hebben neergeschreven, een vijftal minuten later hun eigen geschrift niet meer kunnen lezen! Helaas bestaat er tot op heden geen omvattende therapie.

3. LEEGHOOFDEN

De meeste mensen kennen de volgende situatie wel. Een kompaan beveelt doodleuk luidkeels dat je niet aan een roze olifant mag denken. Rarara, de volgende paar minuten kan je die clowneske, roze **Dumbo** niet uit je hoofd krijgen. Zo'n levendige, mentale inbeelding is echter niet iedereen gegund. Sommige mensen lijden namelijk onder een neurologische stoornis genaamd 'afantasia', oftewel de onmogelijkheid om zich mentaal visuele beelden voor te stellen. Zo'n een tot drie procent van de populatie zou hieronder lijden en de meerderheid zou er zich niet eens van bewust zijn, omdat ze niet merken dat ze een stoornis hebben. Hoe kan je immers lijden onder de afwezigheid van iets dat je wellicht nooit uitgesproken nodig hebt gehad. Onderzoek in deze wetenschapstak is echter pril, dus de grote waarom-vraag zal wellicht nog even onbeantwoord blijven.

Waarom eten we roquefort maar geen beschimmelde jonge kaas?

HET SUCCES VAN DE SCHIMMEL

EIGEN

ONDERZOEK

EERST

DOOR CHARLOTTE MONBAILLEU

Dr. Jonas Vandicke ging drie jaar lang op zijn persoonlijke Ronde van Vlaanderen langsheen honderden boeren om stalen af te nemen van hun maïs, op zoek naar schadelijke stoffen aangemaakt door sommige schimmels. Hebben de boeren het nog niet moeilijk genoeg?

Waarover gaat je onderzoek?

Mijn onderzoek gaat over mycotoxines: giftige stoffen die aangemaakt worden door sommige schimmels. Stel dat je een stuk roquefortkaas hebt en een stuk beschimmelde kaas die al een maand in je koelkast ligt; die roquefort ga je nog opeten, maar die beschimmelde kaas niet. Dat komt dus door mycotoxines. Ik heb de aanwezigheid van mycotoxines in maïs onderzocht. Een vijfde van Vlaanderen staat vol maïs, die voornamelijk bestemd is voor veevoeder. Koeien eten kilo's van die – soms beschimmelde – maïs en het gevaar bestaat dat ze daarvan ziek worden.

Zeker koeien die veel melk produceren – zoals de meeste in Vlaanderen – hebben een verminderde immuniteit. Het einddoel van mijn doctoraat was om een aantal duidelijke factoren te kunnen meegeven aan boeren zodat zij de verspreiding van mycotoxines bij hun maïs kunnen beperken. Dat gaat dan bijvoorbeeld om een vroegere oogstdatum.

Is dit een gevolg van de klimaatverandering?

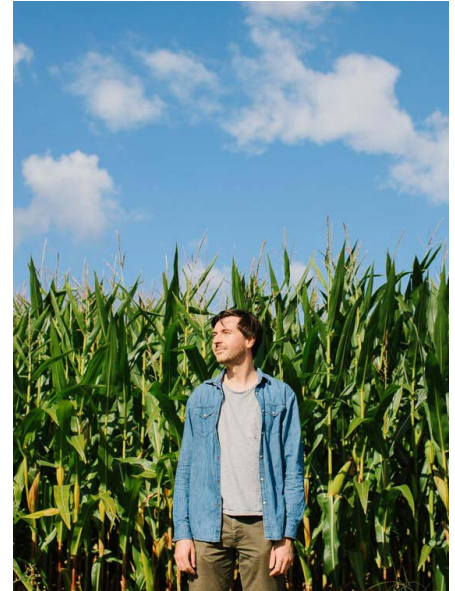
Ja. In zo goed als elk maïsveld zijn er mycotoxines terug te vinden, maar steeds vaker vinden we hier schimmels en de bijbehorende toxines die normaal enkel in

Zuid-Europa voorkomen. 2016 was een heel koud en nat jaar, maar 2018 was dan enorm warm en droog. In 2016 kwamen die exotische schimmels in 2% van de stalen voor en in 2018 in 61% van de stalen. Dat is immens. Mijn doctoraat speelt zich natuurlijk maar over drie jaar af, maar het is wel in lijn met de bevindingen van ander onderzoek. Er is één bepaalde schimmel die een specifieke mycotoxine aanmaakt die echt kankerverwekkend is. Die komt nu al vaak voor in Afrika, maar is in 2015 al in Frankrijk

“

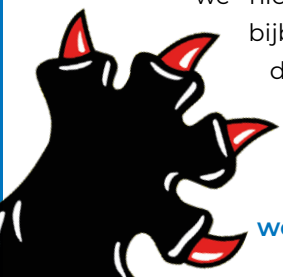
“Steeds vaker vinden we hier schimmels en de bijbehorende toxines die normaal enkel in Zuid-Europa voorkomen”

gevonden. Binnen één veld zijn er ook vaak verschillende combinaties van mycotoxines te vinden, tot wel tien verschillende soorten. In welke mate die elkaar versterken, is niet altijd even duidelijk. Die combinaties onderzoeken is ook een complexe en haast eindeloze onderneming, alsof je een cijferslot hebt waar er steeds een cijfervakje bijkomt.

Bij Schamper hebben we vaak het gevoel dat 'harde wetenschap' minder in de smaak valt bij lezers, terwijl de menswetenschappen het vaak zeer goed lijken te doen. Heeft u een gelijkaardig gevoel gehad bij uw voortgang in de PhD Cup?

In het algemeen heb ik het gevoel dat landbouwthema's heel moeilijk te verkopen zijn. Je moet een link leggen met wat mensen zelf echt interesseert. Hoe komt het dat we bepaalde schimmels wél opeten? Zo had ik een schitterende biologieleerkracht die met zijn gekke voorbeelden een hele klas warm kreeg voor wetenschap. Die verwondering voor wetenschap is iets dat ik zelf ook wil overbrengen in mijn wetenschapspodcast 'Kof-fie Curieus'.

De Overpoort in Gent kampt met een plaag. De immer uitgedroogde student slaapt zich 's avonds snakkend naar een druppel alcohol door deze straat van verderf en plezier. Daarbij gaat ze tot het uiterste om te bemachtigen waarnaar ze op zoek is: bier.

Dat de gemiddelde student een licht alcoholprobleem heeft, komt waarschijnlijk niet als een verrassing. Wat tot nu toe wel nog zorgde voor nieuwsgierigheid, was de vraag hoe ver deze *kappende* generatie Overpoortgangers zou gaan voor een bak bier. Gewapend met een camera, notitieblok en dé vraag trotseerde Team Toverpoort de massa en infiltreerden we het Gentse studentenleven.

Het eerste slachtoffer dat we tegen het lijf liepen, kwam meteen met een aanbod om 'u' tegen te zeggen. Maar de avond was jong en dus de antwoorden nog onschuldig. **Seppe Ceunens** beloofde ons een zelfgemaakt viergangenmenu, wie kan daar nu nee

“

**Topless koprollen
doorheen de hele straat,
daar is niets nieuws aan**

tegen zeggen? Hij was niet de enige die nadacht binnen de culinaire wereld. Iemand wilde ons zijn geheime croque-monsieur-recept verklappen. Onze interesse was natuurlijk gewekt, maar heel

spectaculair was het niet. Brood, kaas, ham en bakken met boter.

“

**Naakt roeien op de
Watersportbaan**

Elke degelijke student weet hoe je een *croqueske* moet maken. En wist je het niet, dan weet je het nu wel. De schijnbaar hongerige **Fien Demaecker** wilde de uitdaging aangaan om een durum te verorberen in anderhalve minuut. (Niet eens zo'n slecht idee, als je daarna een hele bak bier wilt leegdrinken).

Verrassend veel studenten sloegen met hun antwoord de acrobatische weg in. **Colette Bossaert** was paraat om een dansactje op te voeren voor publiek, zeer veel mensen wilden koprollen of kruiwagentje doen door de Overpoort en een

vriendengroep van zes stond al klaar om een menselijke piramide te vormen.

Een antwoord dat waarschijnlijk bij velen van jullie de interesse zou wekken, is dat van de persoon die één taak zou maken. Ja, je hoort het goed: andermans paper schrijven voor de magere beloning van een bak bier. Dat leunt aan de ene kant sterk naar een problematische alcoholverslaving, maar opent aan de andere kant wel veel deuren voor de luie studenten mét geld en zonder motivatie.

Femke haar mening was klaar en duidelijk: “Ik zou helemaal niets doen voor een bak bier, ik lust dat niet.”

Alex zou daarentegen een hele bak bier opdrinken, spijtig genoeg voor hem is dit niet echt een spannend antwoord en zal hij dus zijn eigen bak moeten kopen.

Later op de avond stuitten we op twee waterratten. Nee, we praten hier niet over het ongedierte dat zich vast en zeker tegoed doet aan de semi-beknabbelde pita's, 's ochtends rond vijf uur. De avontuurlijke **Sarah** en **Charelle** zouden zonder enige twijfel het frisse water induiken. Charelle bedoelt hiermee een rivier, Sarah houdt het bij een fonteintje of een meer. (Disclaimer: spring alstublieft nooit in een rivier, de onderstroming is levensgevaarlijk, vraag het maar aan **Dory**)

Hoe nachtelijker het uur, hoe heftiger de antwoorden. We ontmoetten twee vriendinnen. Eén van de twee wilde ver gaan. Koprollen doorheen de hele straat – niets nieuws, dit antwoord hadden we namelijk al gekregen – maar nu komt het: topless. Haar vriendin, Sarah, moest lachen en haar antwoord luidde als volgt: “Zot, dat doe ik niet hoor, maar ik zou u wel binnendoen.”

Maar de absolute winnaar, met het meest originele en verrassend specifieke antwoord, dat zorgde voor vreemde blikken en giechels bij toevallige omstaanders, was dat van **Marthe** en haar vriendin.

“

Andermans paper schrijven voor de magere beloning van een bak bier; dat wekt interesse!

Na het stellen van onze vraag dacht ze even na, en zei dan vastberaden: “Ik zou naakt roeien op de Watersportbaan.” Waarna haar vriendin instemmend knikte. Dapper, maar niet heel verstandig gezien het weer.

We kunnen besluiten dat de grens van de Gentse student eruit zou zien als de meest chaotische curve ooit. De antwoorden vallen dan ook niet te vergelijken, maar zoals de echte professionele onderzoekers die we zijn, maakten we speciaal voor de nieuwsgierigen onder jullie tóch een wiskundige vergelijking.

Wanneer $a = \text{'zatte studenten in de Overpoort'}$ en $b = \text{'een bak bier'}$, dan concluderen we dat $a + b = \text{'een brug te ver'}$. Maar geen stress, want we schenken nog steeds de bak bier aan de meest originele respons. Want Team Toverpoort, dat is een team van zijn woord.

Wanneer je kat een paper schrijft

WETENSCHAPPELIJK VERANTWOORD KATTENKWAAD

DOOR NATHAN LAROY

Het is wellicht geen verrassing dat de meeste wetenschappers er een behoorlijk vreemd gevoel voor humor op nahouden. Al die tijd met hun neus in de boeken, daar komen rare toestanden van. Hoe amuseert de labo- en draagende professor zich?

Humor is de voortreffelijkste remedie tegen de dagdagelijkse sleur der dingen. Woordgrapjes, *pranks* en grove moppentapperij helen elke kwaal en smaken kunnen daarin verschillen. Nu blijkt echter dat het groepje intellectuele krachtpatsers dat zich bezighoudt met de uitbreiding van het menselijk kennisbestand er wel een heel eigenaardige onderonsjescultuur op nahoudt: onbestaande auteurs, allerhande beestjes die kunnen schrijven en satirische knipogen naar de maatschappij.

BEESTENBOEL

Wat doe je als je per ongeluk jouw paper in de wij-vorm in plaats van de ik-vorm hebt geschreven en er is slechts één auteur? Overweldigd door het vooruitzicht zijn paper minutieus te moeten overdoen, besloot fysicus **Jack H. Hetherington** zijn poezenbeest als co-auteur te registreren. **Chester**, de Siamese kat, werd **F.D.C. Willard** gedoopt (*Felis Domesticus Chester*) en zodoende was het probleem opgelost. Deze slimme kater publiceerde niet veel later zelf ook een paper – in het Frans nog wel! Het duo werd wereldberoemd eens duidelijk werd dat de fictieve Willard vier poten en een staart had en naar het pseudoniem werd nadien soms nog gerefereerd in voetnoten van papers afkomstig van auteurs die het mopje wel genegen waren.

Over slimme beesten gesproken: honden zijn over het algemeen wel intelligent. Ollie, de staffordshireteriër, is wellicht de pienterste van al.

“

Ollie de hond blijft een geapprecieerd lid van de redactieraad van een invloedrijke journal

Wederom is een verveelde mens de bron van alle geestigheid: na **Ollie** meermaals te hebben ingezet als medisch onderzoeker in antwoorden op scammails van *journals*, werd plots aan het arme beestje gevraagd of het misschien geen paper zou willen peerreviewen. Uiteindelijk, ettelijke jaren later, blijft Ollie de hond een geapprecieerd lid van de redactieraad van een invloedrijke *journal*.

AUTEURS ZONDER NAAM

Josiah Stinkney Carberry is professor aan Brown University, gespecialiseerd in 'psychoceramiek' en bovenal geheel fictief. Zijn uitvinder, **John William Spaeth, Jr.** verveelde zich kennelijk te pletter anno 1929 en verzond de man als spreker in een fictief gastcollege dat dus nooit heeft plaatsgevonden. Professor Carberry is sindsdien een veelgevraagde gastspreker die elke

vrijdag de 13e en elke 29ste februari toevallig niet komt opdagen voor zijn eigen gastcolleges. In de vele lokalen van Brown University kunnen gedurende die datums gebroken keramische potten allerhande gevonden worden – ter verwijzing naar de specialiteit van de fictieve prof – waarin studenten zelfs donaties mogen achterlaten.

Vergelijkbare gevallen zijn wereldwijd te vinden. Zo schreef de onbestaande Franse filosoof **Jean-Baptiste Botul** – aanhanger van het botulisme – het meesterwerk 'The Sexual Life of Immanuel Kant' en was de mysterieuze fysicus **Thomas Kyle** trotse ontdekker van het element 'administratium' – hij kreeg er zowaar een Ig Nobelprijs voor! Variaties als 'bureaucratium' zijn eveneens bekend in wetenschappelijke kringen. Dit element zou een negatieve halveringstijd hebben en wordt mettertijd steeds massiever. Laat ons het erop houden dat wetenschappers heus grappig zijn, maar hun humor moet je liggen.

Ben je wel eens de deur uitgewandeld? Tijdens een lockdown zou je kunnen vergeten dat er zich een stad bevindt voorbij de Deliverootas. Een groep wetenschappers waagt zich buiten hun veilige universiteitsburcht om onderzoek te doen over steden.

In de zomermaanden gaan deze wetenschappers ook wel eens naar Griekenland of Irak. En als het wat te koud of nat wordt, durven ze ook een kaart van de stad in een krantenwinkel om de hoek kopen om die dan lekker lang te bestuderen in hun ivoren toren met een tasje thee. Stedenbouwkunde is een kruispunt van geschiedenis en geografie, een beetje kunstwetenschappen, wat architectuur, wat sociologie en economie. Waar chemie een uitloper is van de alchemie en de ambitie om goud te maken van dingen die geen goud zijn, is het eeuwige doel van de stedenbouw de ideale stad te ontwerpen. De geschiedenis van de stedenbouw gaat millennia terug. Al in de eerste steden kunnen we elementen van stadsplanning herkennen: of een stad nu Metropolis, Atlantis of extreemlelijk is, de stedenbouwkundigen hebben er een theorie voor klaar.

Om steden te begrijpen onderzoekt men vaak architecturale en stedenbouwkundige ingrepen in het stedelijke landschap. De geschiedenis van vele steden bestaat uit constant bijplakken en herschrijven, oplappen, exploderen en uithollen. De (ideale) stad spreekt vaak tot de verbeelding. **Thomas More** sprak in zijn boek 'Utopia' al over de ideale Metropolis en hoe de ideale stad eigenlijk niet kan bestaan. Het stedelijke weefsel ver-

andert continu, omdat de mens ook continu verandert. De stedenbouwkundige moet dan ook eindeloos compromissen maken tussen de stad, haar bewoners, artefacten uit het verleden en mogelijke noden in de toekomst.

EXTREEMLELIJK-IS?

De stad, met name in de VS, veranderde drastisch na de introductie van de auto in de jaren zestig. In hun eindige wijsheid lieten stedenbouwkundigen de volledige natie doorkruisen met snelwegen, vaak door het centrum van de stad. Deels omdat de auto een symbool van vooruitgang was, maar ook omdat de bouw van snelwegen een goed excuus was om armere wijken te slopen. Plots werd het mogelijk om veel verder van het centrum te wonen dan voorheen. Dit creëerde *suburbanisatie* of *urban sprawl*: naast de snelwegen ontstonden woestijnen aan buitenwijken waar een nieuwe middenklasse de steden kon ontvluchten.

Ook in Europa brachten de jaren zestig wilde stedenbouwkundige inzichten. Zo wilde de stedenbouwkundige **Le Corbusier** het volledige centrum van Parijs platgooien en vervangen door zestien woontorens. Dichter bij huis werd de Noordwijk in Brussel gesloopt. De nieuwe Noorderruimte bevat hoge kantoortorens, brede wegen

HOE LE CORBUSIER PARIJS ZAG

en de illusie dat het zich kan meten met **La Défense** in Parijs en het Londense **Canary Wharf**. Het stedelijke trauma dat het project heeft achtergelaten, heeft zelfs tot een nieuw begrip geleid, namelijk *bruxellisation*. Dit staat voor anarchistische, ongestuurde stedenbouw in een historische stad.

Hoewel de ideale stad nog steeds een utopie blijft, geeft stedenbouwkunde inzicht in waarom er een weg ligt voor je ivoren toren en of er een busstation in de buurt is, maar ook hoe sociale processen zoals ongelijkheid en plattelandsvlucht onze omgeving vormgeven. Het is een wetenschap die continu verandert en bijgeschaafd wordt. Of je het mooi vindt, is een andere zaak.

The war on the war on drugs

DOOR COLLIN CARDON, PIETER-JAN FREES EN ROBBE COOLS
BEELD DOOR FLO TOMLINSON

Een jointje dat doorgegeven wordt, een naald die in een donker steegje rondzwerft of een dubieus drankje dat weinig vertrouwen uitstraalt: drugs zijn een deel van onze maatschappij. Hun bestaan hebben we niet in de hand; onze aanpak wel.

Het enige onderwerp waarbij jongeren aan de keukentafel nog meer met hun ogen rollen dan bij de ouderlijke waarschuwing veilig te vrijen, is waarschijnlijk druggebruik. Iedereen en hun grootmoeder heeft er een mening over, maar de laatste decennia gebeurt er steeds meer onderzoek dat dit thema kadert en komaf maakt met de vele mythes en dwaalsporen die errond ontstaan. **Tom Decorte**, professor in de criminologische wetenschappen en onder andere oprichter van het Instituut voor Sociaal Drugsonderzoek, is kritisch: "Bijna iedereen is het erover eens dat het huidige drugsbeleid niet werkt."

DWEILEN MET OPEN KRAAN

Hoewel de overheid volgens professor Decorte veel geeft om het drugsbeleid, slaagt ze er niet in het te laten werken. "Er komen alleen maar drugs bij, er worden meer drugs gebruikt dan vroeger, de aanwezige drugs zijn gevaarlijker en de schade dus groter. Ook de georganiseerde misdaad neemt toe, wordt alsmat invloedrijker en is steeds meer in staat om de staatsstructuur te ondermijnen."

Het is in deze context dat het vraagstuk van legalisatie en decriminalisatie naar voren komt. "Mensen die iets gebruiken of een kleine dosis bezitten bestraf-

fen en een strafblad geven: dat zou eigenlijk niet in het strafrecht moeten staan. Daarvoor mensen straffen is eigenlijk een tang op een varken en maakt de situatie alleen maar erger." De legalisering lijkt daarenboven een interessante oplossing, maar wordt dikwijls compleet verkeerdt benaderd. "Legaliseren wordt te vaak gezien als de strijd opgeven."

LADDERZAT IS OKÉ, MAAR EEN JOINT IS EROVER

Net bij dat beeld komt er een interessante vergelijking naar boven: "Bij alcohol of tabak heeft niemand het gevoel dat we de strijd hebben opgegeven. Kijk maar

“

“Legaliseren wordt te vaak gezien als de strijd opgeven”

naar wat we gedaan hebben met tabak de laatste twintig jaar: als je het legaal maakt, kan je de prijs bepalen en de verpakking reguleren." Professor Decorte is dan ook voorstander van de strengere regulering van alcohol: "We zouden het veel meer restricties moeten

Drugs

Alcohol

VISUALISATIE VAN HET BELGISCH DRUGSBELEID

opleggen: een verbod op reclame, veel meer waarschuwingen en een nultolerantie voor alcohol in het verkeer. Alcohol is een van de meest schadelijke drugs voor het lijf, de geest en de samenleving omdat er juist onder invloed van alcohol zo veel misdrijven worden gepleegd: slagen en verwondingen, huiselijk geweld, grensoverschrijdend gedrag, noem maar op."

Als drugs gelegaliseerd zouden worden, kunnen we ook lessen trekken uit het gebruik van producten als alcohol en tabak. "Het is belangrijk dat er geen vrije commerciële markt zou ontstaan, zoals we zien bij tabak en alcohol. Als je die geen restrictief kader oplegt, brainstormen ze dag in dag uit over hoe ze het product aantrekkelijker kunnen maken en hoe ze meer kunnen verkopen. Je

vervangt de maffiosi die uit zijn op winstbejag door multinationals met hetzelfde doel. Een verbod op reclame, maar bijvoorbeeld ook een alleenrecht op de productie, enkel voor vzw's, zijn enkele lessen die we uit onze omgang met tabak en alcohol kunnen leren.”

AROUND THE WORLD

Het mag echter niet verrassen dat deze commerciële modellen voor drugs wel al voorkomen in de wereld. Kijk maar naar *the land of the free*: “De eerste Amerikaanse staten die cannabis gelegaliseerd hebben, hebben bijna geen restricties: reclame, toerbussen, bedrijven die snoepjes ontwikkelen en dingen die voor jongeren en zelfs kinderen aantrekkelijk kunnen zijn.” Gelukkig zijn er nog andere landen waar het beter is: “In Uruguay zijn ze strenger: een ver-

bod op reclame en losse bedrijven die het mogen produceren.”

De basis voor een modern drugsbeleid kunnen we dus al vinden in zowel andere producten als andere landen. Waar is België dan in

“

“Hoe vaak heb jij al een preventieboodschap gezien over drugs?”

godsdnaam mee bezig? “De strategie die vandaag veel wordt toegepast, is naar de druggebruiker zelf wijzen. Dat werkt absoluut niet; zo kun je dat gedrag niet ontraden.” België zou dus twee grote om-

slagen kunnen doen: “Als eerste punt is er het omkeren van de budgettaire investeringen. Wij besteden maar 2,5 procent van het budget aan ontrading, aan echte preventiecampagnes, 70 procent gaat naar politie en justitie voor bestraffing en opsporing enzovoort. Al sinds 1997 zeggen experts dat preventie en hulpverlening geld moeten krijgen, geen bestraffing.” En het tweede punt? Regulatie, maar wel berekend: “Op dezelfde manier als cannabis?

Neen. Je kan een rangschikking maken: hoe gevaarlijker ze zijn, hoe restrictiever je als overheid zou moeten optreden en hoe minder toegankelijk je die producten zou moeten maken. En wat staat er bovenaan? Alcohol.”

VOORKOMEN IS BETER DAN GE-NEZEN

Dan rest ons enkel de vraag hoe die ontrading er concreet zou moeten uitzien: “Er zijn veel vormen die wel werken, zoals een eerlijk gesprek aangaan over de aantrekkelijkheid, maar ook over de risico's – ergo niet het soort preventie waar iemand in politie-uniform voor de klas staat met een koffertje, maar andere vormen van preventie waarbij jongeren veeleer onderwezen wordt wat de gevolgen ervan zijn, zodat ze er zich weerbaarder tegen kunnen opstellen. Er zijn allerlei vormen van preventie, maar dat kost natuurlijk geld. Zowel om mensen op te roepen zich bewust te zijn van de gevaren, als om mensen te ontraden om dat te doen. Hoe vaak heb jij echter al een preventieboodschap gezien over drugs, behalve namens de media en politici die simpelweg stellen dat ze slecht zijn?”

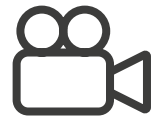
Er is duidelijk een probleem, maar het is ook zo dat de antwoorden voorhanden zijn. Een klein deel van de Belgische bevolking heeft misschien een drugsprobleem, maar de Belgische Staat evenzeer.

Professor Decorte is ook lid van het team smartondrugs.be. Een burgerbeweging die pleit voor de hervorming van het Belgische drugsbeleid.

RECENSIE: DUNE (2021)

LORD OF THE RINGS VOOR STAR WARS-FANBOYS

DOOR FLO TOMLINSON

De film met publieksscores van 8.1/10 op Metacritic; 8.2/10 op IMDb; 90 % op Rotten Tomatoes; en 5 sterren in een vorige editie van *Schamper* en een welverdiende 'meh' naar mijn mening. *Opgelet: dit artikel bevat genadeloze spoilers.*

'Dune', een film die 150 miljoen euro kostte, of ongeveer 300.000 euro per bladzijde van het boek waarop hij gebaseerd is. Een budget waar zo te zien 80 procent van gebruikt is voor het individueel animeren van elke opvliegende zandkorrel.

We bevinden ons meer dan achtduizend jaar in de toekomst. De mens leeft op planeten die zoveel lichtjaren verwijderd zijn van de aarde dat het bijna onvoorstelbaar is. Verschillende wezens beschikken over technologie waarvan we nog niet eens dromen. En de koning, die noemt zijn zoon **Paul**, zoals mijn nonkel die in de staalfabriek werkt.

De expositie van het uitgebreide 'Dune'-universum wordt simpelweg gegeven via de sciencefictionversie van een audioboek waarnaar het hoofdpersonage luistert. Een hoofdpersonage dat bovendien niet méér is dan een futuristische versie van elke angstige, puberale antiheld in tienerromans die aan de wereld wil tonen hoe anders dan zijn ouders hij wel niet is maar uiteindelijk onvermijdelijk in de heldenrol zal geduwd worden door omstandigheden. De dood van zijn vader, bijvoorbeeld, wiens enige functie het was te sterven zodat zijn zoon een tragisch achtergrondverhaal zou hebben en er een aanleiding is voor een tweede film.

Om nog maar te zwijgen van de expositie die wordt gegeven in het eerste deel van de film en pas gebruikt wordt wanneer het uit-

komt voor de plot. Neem nu de *sand walk*, een speciaal wandelpatroon dat het aantrekken van zandwormen vermijdt en zo een doortocht door de woestijn mogelijk maakt. Het hoofdpersonage, dat slechts enkele dagen geleden op deze planeet toekwam, kan blijkbaar aan de duizenden kilometers uitgestrekte, eentonige woestijn zien dat ze in wormgebied zijn. Wormen die bovendien tot vierhonderd meter lang worden en bijna honderd km/u reizen, maar toch beslissen binnen de afbakeningen van hun zogezegde territorium te blijven.

Begrijp me niet verkeerd: ik ben een gigantische sciencefictionfan om twee redenen. De fantastische beelden, zo ook in 'Dune', zoals velen voor mij al eindeloos verkondigden. Maar nog belangrijker: het verhaal. Waar sciencefiction in uitblinkt en genres als fantasy mij bijvoorbeeld minder aanspreken, is dat er voor alles een (pseudo)wetenschappelijke verklaring wordt gegeven. Dingen gebeuren niet 'zomaar'. Iets wat de regisseur van Dune maar bijzaak lijkt te vinden.

Naar mijn mening zijn films idealiter een soort blitse samenvatting van een boek. Rekening houdend met het feit dat de twee films naar verluidt beiden over de eerste helft van het boek zullen gaan, zal het je ongeveer evenveel tijd kosten het boek twee keer te lezen dan het verhaal verfilmd te ervaren. Naar mijn mening trouwens een betere besteding van je tijd.

EFKES BLEITEN

Als eerstejaarsstudente ben ik een enorm betrouwbare bron wanneer het gaat over wenen. Ik deed een grondig en nauwkeurig onderzoek naar de beste plaats om te bleiten.

Het onderzoek was geen werk van lange adem, aangezien er zich in mijn leven wel meerdere weensessies per dag voordoen. Na verschillende plekken te hebben uitgeprobeerd, ben ik tot de conclusie gekomen dat de ultieme plaats om je tranen de vrije loop te laten, absoluut de grond is. Liefst met een tapijt, maar dit is meer een luxe dan een vereiste natuurlijk.

Wanneer ik na een dag vol onnodige stress, uitermate saaie en geeuwerwekkende lessen en licht racistische docenten die je bloed doen koken thuiskom, is neerploffen op de grond naast mijn bed het allereerste dat ik doe. Wanneer de dag mij niet helemaal heeft leeggezogen doe ik eerst mijn schoenen uit, maar meestal laat ik zelfs dat achterwege.

De voordelen van een weensessie op de grond zijn talrijk. Er is geen ziel die je kan zien snikken door een raam, je dekbed is na de breakdown niet compleet doorweekt en je bent een absoluut *main*

character want dramatischer dan de bodem besmeuren met je tranen van verdriet kan haast niet.

Ook kan je moment van zelfmedelijden en ongelukkigheid niet te

lang duren, aangezien de grond steenhard is en een zere poep je na verloop van tijd dwingt om jezelf bijeen te schrapen en een *peace-teken* in de lucht te gooien wanneer je rechtstaat en in de spiegel kijkt.

Kortom, probeer eens iets nieuws. Ruil je bed, zetel of de schouder van je partner in voor de grond. Je zal het je niet beklagen en ik kan het bevestigen.

“

De voordelen van een weensessie op de grond zijn talrijk

< Albums

Selecteer

...

efkes bleiten

Taylor's Version

HOE TAYLOR SWIFT DE MUZIEK INDUSTRIE OP ZIJN PLAATS ZET

Taylor Swift is terug om je herfst te zegenen met de *Sad Girl Album of the Year*. 'Red (Taylor's Version)' breekt ondertussen records, maar wat is er nu zo speciaal aan? En waarom die "(Taylor's Version)" op het einde?

TAYLOVERAL

T-Swizzle, zoals ze onder rappers bekend is, is volledig terug van (nooit) weggeweest. Sinds de *surprise releases* van haar laatste twee originele albums 'Folklore' en 'Evermore' is *Tay-Tay* weer alomtegenwoordig op Spotify. Haar nieuwste album, de heruitgave van het bijna tien jaar oude album 'Red' brak meteen al het Spotify-record voor meest gestreamde album van een vrouwelijke artiest. Wat fans en niet-fans meteen aantrekt in deze klassiek bestempelde break-upplaat is de volwassenheid die de herwerking uitstraalt. Taylor kreeg jarenlang kritiek in de media omdat ze al haar nummers en albums zou baseren op haar break-ups en op die manier haar (ex-)partners oneerlijk zou behandelen. Wat echter meteen opvalt bij 'Red (Taylor's version)' is hoe de afstand van tien jaar

ervoor gezorgd heeft dat Taylor deze *narrative* in zijn context kan plaatsen en haar luisterpubliek gezellig – en eindeloos hartverscheurend – meeneemt op deze therapeutische reis.

“

De afstand van tien jaar zorgde ervoor dat Taylor deze narrative in zijn context kan plaatsen

SCOOTER SUCKS

Waarom nu die "(Taylor's Version)" achter de naam? Hiervoor is het nodig even uit te zoomen en te kijken naar de (Amerikaanse) muziekindustrie in zijn geheel. De manier waarop veel artiesten aan fondsen geraken om hun muziek te publi-

ceren, muziekvideo's te maken, te touren, enzovoort, is aan de hand van contracten bij platenlabels. Die geven dan geld aan de artiesten in ruil voor de zogenaamde '*master recordings*' (of '*masters*') van hun muziek. Dat wil zeggen dat ze de auteursrechten van een nummer-opname bezitten, maar niet van het lied op zich. Die masters worden gebruikt op Spotify, in advertenties, films, enzovoort. Ze verdienen dus eigenlijk goed geld. Het label mag dan doen met die muziek wat ze willen, zonder de artiest te moeten informeren.

Het is echter wel verplicht de artiest eerlijk te vergoeden voor elk gebruik van hun muziek. Artiesten kunnen in veel gevallen hun masters terugkopen na x-aantal jaar, doorgaans na tien jaar. Taylor Swift bracht zo haar eerste zes albums uit onder het platenlabel Big Machine Records (BMR). In november 2018 ruilde Taylor BMR in voor Republic Records, waar ze feitelijk als onafhankelijke artieste fungeert. In juni 2019 koopt **Scoter Braun**, eigenaar van Ithaca Ventures, BMR op. Hiermee koopt hij ook de masters van Taylor Swift op, en dus ook de macht om met haar eerste zes albums te doen wat hij wil. Taylor zelf heeft echter nooit de mogelijkheid gehad om die masters voor de verkoop van BMR terug te kopen, en Scooter weigert dan ook om haar die kans te geven. *Dick move*

dus. Swift en Braun hadden eerder al professionele en persoonlijke conflicten. Dat Braun haar felbegeerde masters opkocht beschrijft ze zelf als “*worst case scenario*”.

QUEEN'S GAMBIT (TAYLOR'S VERSION)

De gehele auteursrechtensaga vindt initieel plaats achter gesloten deuren. Nadat Taylor keer op keer botst op contractuele oneerlijkheden en ambigue *non-disclosure agreements*, besluit Swift om weg te stappen van het toxische web van BMR en Scooter Braun. Zo ging ze niet in op het voorstel waarbij ze voor ieder nieuw album de rechten van een oud album zou kunnen kopen. Een idee dat gebaseerd is op een uitgeputte melkkoe. In plaats daarvan tekende ze bij de ‘Universal Music Group’, waarbij ze de garantie krijgt dat ze eigenaar is van al haar toekomstig werk.

Daarnaast is ze haar eigen muziek beginnen heropnemen om zo nieuwe masters te creëren, die helemaal van haar zijn. Op die manier herwint ze het eigenaarschap over de nummers die ze op de grond van haar slaapkamer geschreven heeft, maar daalt ook de waarde van de masters die in Brauns bezit zijn. De Amerikaanse pers springt op het debacle tussen Swift en Braun. Het lijkt haast alsof de volledige showbusiness kleur moet be-

kennen en een kamp moet kiezen. Het zet de discussie over auteursrechten en de ethische codes in de muziekindustrie echter wel op

“

Miss Swift stelt met haar heropnames een stevig precedent

de kaart. *Miss Swift* stelt met haar heropnames een stevig precedent en moedigt jonge artiesten op die manier aan op te komen voor hun rechten.

LOVING HER IS RED

De keuze om albums opnieuw op te nemen werd door investeerders initieel weggezet als een absurd businessplan, maar zij hadden duidelijk geen besef hoe trouw en koppig de gemiddelde doorgewinterde *Swiftie* is. Weinig artiesten hebben zo'n oprechte en slimme

band met hun fanbase als Taylor Swift. Zo selecteert ze bij de release van een nieuw album steeds eigenhandig een groepje trouwe fans – die vaak al jaren toegewijde fanpagina's runnen – voor een exclusieve en geheime *listening party*, soms zelfs bij haar thuis. Daarnaast heeft ze de gewoonte om fans te verrassen. Haar unieke gave om constant tipjes van de sluier te lichten, houdt de fans uitermate alert. Als het broodkruimelspoor van **Hans en Grietje** laat ze overal *easter eggs* achter. Een *easter egg* is soms een kleine knipoog naar trouwe fans met verwijzingen naar eerdere nummers, maar vaak zijn het hints naar toekomstige plannen. Ze zijn te vinden in videoclipps en Instagramposts, maar ook in excentrieke merchandising, outfits en zelfs de kleur van haar nagellak. Fans voelen de zorg en liefde die in de teasers kruipen. Ze appreciëren het eindeloze oog voor detail. Maar vooral: ze speculeren erop los.

S H E'S
I N S A
N E

Zesdaagse: afzien en genieten

TUUR DENS ALS DEBUTANT IN DE ZESDAAGSE VAN GENT

De Zesdaagse van Gent, de wielertrots van de Arteveldestad, boldert weer doorheen 't Kuipke. Na een schrikkeljaar wordt de wielerpiste weer bereiden door de beste renners. Tussen de profrenners rijdt dit jaar ook UGent-student Tuur Dens als debutant.

Eerst een beknopte spoedcursus. De Zesdaagse is een wielervedstrijd die – u raadt het al – zes dagen duurt. Hierin nemen twaalf koppels het tegen elkaar op. Je wint een zesdaagse door één of meerdere rondes voorsprong te nemen op de andere koppels. Als je hetzelfde aantal rondes hebt als een ander team, dan geeft het puntentotaal de doorslag. Punten zijn te behalen in verschillende onderdelen (tijdritten, puntenkoers, supersprint, enzovoort). Het belangrijkste onderdeel van de Zesdaagse is de ploegkoers, want hier kan je de andere teams dubbelen en een ronde voorsprong pakken.

TUUR DENS, STUDENT TUSSEN DE PROFS

Tuur Dens, student industrieel ingenieur aan de UGent, rijdt zijn eerste Zesdaagse als prof in het team Etixx samen met **Marc Hester**. “Het verschil met de beloften is toch wel groot”, zegt de 21-jarige renner. “Bij de beloften was het telkens maar één nummer per dag. Er werd dan wel harder gekoerst, maar nu is het de opeenvolging van nummers na elkaar die het veel zwaarder maakt.”

Als debutant heeft Dens dan ook geen ambities om mee te strijden voor de eindoverwinning, maar volledig anoniem meerijden is ook zeker niet de bedoeling. “We staan nu laatste in het klassement, daar lig ik echter niet echt wakker van.

Ik probeer me af en toe in de individuele nummers te laten zien.” Iets wat na twee dagen al aardig gelukt is. Dens won al twee keer de tijdrit-baanronde, dat deed hij door 166,66 meter in 8,606 seconden te rijden (dat vergt een snelheid van zo'n 69 km/u!).

Een vooropgesteld doel om tweemaal de wereldtop achter zich te laten, was dat niet. “Ik ben redelijk explosief, dus die kortere nummers liggen mij wel. Ik had sowieso al gehoopt dat ik daar ergens dicht kon eindigen, maar twee keer winnen was wel onverwacht”, glundert Tuur.

'T KUIPKE, DAT IS ÉÉN EN AL SFEER! TOCH?

Nadat de vorige editie niet kon doorgaan door corona, zijn er nu om dezelfde reden extra maatregelen. Zo mag er geen drank of eten binnen op de tribune en het middenplein. “Je merkt toch wel

het verschil. Vooral op het middenplein, waar iedereen gewoonlijk schouder tegen schouder staat te feesten, is het nu een pak rustiger”, merkt Dens op. “Maar natuurlijk heb ik veel liever dat de Zesdaagse kan doorgaan onder deze omstandigheden, dan dat het helemaal niet kan doorgaan.”

Met losbandig publiek of niet, een zesdaagse is lastig. “Omdat ik nog zo jong ben en die wereldklasse mis in vergelijking met de andere renners, is het vooral afzien. In de ploegkoersen gaan die mannen er stevig tegenaan en is het voor mij vooral van belang zo lang mogelijk te volgen en zo weinig mogelijk rondes te verliezen. Maar door zelf de nummers te kiezen die mij beter liggen, kan ik genieten, zeker als ik dan twee keer kan winnen”, zegt de renner. “Het is dus een combinatie van genieten en afzien. Als debutant heb ik ook geen stress: alles kan en niets moet.”

TUUR DENS (LINKS) EN KOMPAN

Ode aan 'All Too Well (Taylor's Version)'

DOOR JUDITH LAMBERT

Oh, Taylor Swift. Het liedjesschrijvend genie bracht in 2012 een lyrisch meesterwerk uit dat menig tiener en twintiger met tranen hun gebroken hart uit hun vel deed schreeuwen. Negen jaar later brengt ze de onbewerkte versie uit: tien minuten lang bitter liefdesverdriet.

'All Too Well' was nooit bedoeld om **Taylor Swifts** populairste nummer te worden. Het was nooit een single, is nooit gepromoot en heeft geen videoclip gekend toen het uitkwam in 2012. Het is een break-uplied dat deel uitmaakt van een break-upalbum waarop nummers pronken die veel meer catchy en radiowaardig zijn. Toch bestond er voor fans nooit twijfel en 'All Too Well' werd hun hymne.

Photo album on the counter, your cheeks were turning red

You used to be a little kid with glasses in a twin-sized bed

Het nummer beschrijft in meer dan tien minuten het verwerkingsproces van een gebroken hart. Dit lijkt niks nieuws, maar dankzij zeer visuele beschrijvingen geeft Swift een inkijk in de kleine momentjes van een turbulente liefde, en hoe die tot een einde was gekomen. De tederste momenten zitten niet per se in een eerste kus of groot aanzoek, maar samen naar gênante kinderfoto's kijken of in het midden van de nacht staan dansen in de keuken. Het zijn deze intieme, menselijke momenten waardoor het verlies hard aankomt. Terugdenken aan zulke kleine herinneringen is pijnlijk, maar toch weet ze het allemaal nog *all too well*. Doorheen het lied komt het symbool van een verloren sjaal terug die ze bij 'hem' vergat toen ze zijn familie leerde kennen, maar hij nooit teruggaf en als aandenken bijhoudt nadat

hun liefde vervlogen is. Het is een metafoor voor het stukje van jezelf dat je kwijtraakt nadat een relatie eindigt, maar waar je zonder leert leven.

And I know it's long gone and / There was nothing else I could do

And I forget about you long enough / To forget why I needed to

Swift verwoordt het helen van een gebroken hart met verbeteren, terugvallen door herinneringen en uiteindelijk die herinneringen een plaats kunnen geven. Accepteren dat een relatie gedaan is, gaat enerzijds gepaard met melancholisch terugblikken terugkijken op mooie momenten samen en anderzijds woede en frustratie tegenover je ex, hem verwijtend dat die mooie momenten nu wrang en pijnlijk zijn geworden. Het wisselende gebruik van werkwoorden in de verleden en de tegenwoordige tijd illustreert de kracht van die herinneringen. Het is verwonderlijk hoe zulke visuele, specifieke momenten toch bitter herkenbaar aanvoelen.

And there we are again when nobody had to know

You kept me like a secret, but I kept you like an oath

De magie van 'All Too Well' is de combinatie van breekbaarheid en rauwe, schreeuwende verwijten. Door de herkenbaarheid en poëtische verwoordingen is het een favoriet van de *Swifties* geworden. Ondertussen is het uit zijn originele betekenis gegroeid tot een symbool voor de hechte band met haar fans. Op concerten schreeuwen zij de liedjesteksten naar haar terug, wat leidt tot momenten die bijna als catharsis aanvoelen. Wanneer heeft trauma's verwerken met onbekenden niet tot een innige connectie geleid?

DOOR MARIA SALDI

Blandijnstudenten vinden massaal werk

DOOR COLLIN CARDON

Uit een onderzoek van Michelle Foucault en Maarten Beard, verbonden aan de faculteit Economie en Bedrijfskunde van de UGent, blijkt dat studenten die afstuderen aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte verbazingwekkend snel aan een job geraken.

Grote verbazing en ongeloof bij zowel studenten als personeel van de Universiteit Gent. Uit recent onderzoek blijkt dat de studenten gemiddeld 4,2 werkdagen na het afstuderen al aan het werk zijn en daarenboven 1,6 keer meer verdienen dan hun collega's vijf jaar geleden. De verklaring hiervoor is echter voer voor discussie. Het ene kamp gaat uit van expertise in cruciale en actuele maatschappelijke problemen, zoals de dekolonisatie van verschillende academische en professionele takken of het onderkennen van neokoloniale praktijken. Het andere kamp legt de verklaring eerder bij de nood aan menselijkheid na traumatische gebeurtenissen zoals de coronalockdowns, online lessen en het verdwijnen van de vegetarische *Brugspaghetti*.

Het nieuws zorgde voor mistroostige reacties. Een rokende student aan de Trabla, die uit schaamte anoniem wil blijven, liet weten dat hij zeer teleurgesteld is door deze recente tendens: "Ik heb me mijn hele leven al voorbereid op doppen

en klagen over mijn toekomstige arbeidsomstandigheden. Ik durf mijn ouders en dealers niet meer onder ogen komen." Ook bij het personeel zijn de reacties eenduidig. Voorma-

“

“Ik heb me mijn hele leven al voorbereid op doppen. Ik durf mijn ouders en dealers niet meer onder ogen te komen”

lig decaan **Marc Boone** moet na vele jaren zowel zijn openingspeeches als afstudeerspeeches aanpassen, aangezien toekomstige studenten nu wél voor het geld komen. Rector **Rik Van de Walle** is tevens teleurgesteld dat een van de langst lopende dogma's van de universiteit nu op het punt staat te verdwijnen.

Ook andere faculteiten beginnen zich zorgen te maken over de gevolgen van deze evolutie. De faculteit Recht en Criminologie liet in een persbericht weten dat ze klacht zouden neerleggen tegen de faculteit Letteren en Wijsbegeerte om de opportunistische eerstejaarsstudenten die overliepen terug te krijgen. De opleiding Geneeskunde wist te melden dat ze vanwege het lage aantal geïnteresseerde studenten het

toelatingsexamen laten vallen, zeker nu de Blandijn dat net zou willen invoeren. Een andere mogelijke verklaring zou zijn dat de professoren van deze faculteit weigeren om zich moreel op gelijke voet te plaatsen met het Blandijnpersoneel. Ten slotte zien ook de faculteiten Wetenschappen en Ingenieurswetenschappen het gebeuren met lede ogen aan, aangezien het FWO nu ook de kar lijkt te keren en enkel financiering reserveert voor doctoraten in het teken van de menswetenschappen.

De toekomst zal uitwijzen hoe deze trend zich voortzet, maar de evolutie kan vergaande gevolgen hebben. Historici herwinnen zo snel hun sociaal hoogstaande positie dat politici het woord 'canon' niet meer in de mond durven nemen. Taalstudenten zorgen ervoor dat niet enkel het Nederlands, Frans en Duits, maar ook Italiaans, Zweeds en Russisch landstalen lijken te worden, en Japanse en Indische specialiteiten hebben de Brug overgenomen. Filosofen kunnen zich door de extra financiering eindelijk begrijpelijk uitdrukken en blijken daadwerkelijk interessante dingen te zeggen. Ten slotte beginnen ook archeologen en kunstwetenschappers, met de extra financiële steun van de privésector, de restanten van **Mia Doornaerts** middeleeuwse denkbeelden over vrouwen bloot te leggen.

Rik Van de Walle onderhandelt met bezetters Sterrebos

Rector Rikki haalde zijn beste onderhandelingstechnieken boven om de bezetters van het Sterrebos van zijn goede bedoelingen te overtuigen.

Rikki wil de situatie in het Sterrebos vreedzaam oplossen. Hij neemt een open houding aan en gaat praten met de studenten die het bosje bezetten.

DE 4 VOORSTELLINGEN
DIE JE DIT JAAR
NOG GEZIEN MOET HEBBEN

NTGent

WIE IS BANG **WIE IS BANG** WIE IS BANG
JUST ASKING **JUST ASKING** JUST ASKING
GARDENIA GARDENIA **GARDENIA** GARDENIA
FAMILIE FAMILIE **FAMILIE** FAMILIE FAMILIE

15€ VOOR EEN TICKET

TICKETS & INFO
NTGENT.BE